

אחד ותראה היבשה. כיון שראו המים יבשה, היו עולים ונגבהים לכסותה כבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא ונסו, שפיתוב (תהלים קד ז) מן גערתך ינוסון.

ואף על פי שהיו נסים, לא היו משתככים. מה הטעם? מפני שהיו מכסים עליה בתחלה, ועכשו נסים מפניה. מה עשה הקדוש ברוך הוא? נטל כמין צרור של חרש, וחקק בו שמו של שבעים ושנים שמות והשליף לתוך המים, ועמדו מיד ונשתככו.

ובאיזה מקום עמדו? בציון, שפיתוב (שם א) מציון מכלל יפי, זה שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשהארץ מתמוטטת, אינה מתמוטטת אלא ממקום זה, שהוא מקום העולם.

רבי פדת אומר, הנשבע באמת בשמו של הקדוש ברוך הוא, צרור זה שחתום בו שמו, מסתלק למעלה בחדוה, ומתקיים בו, והעולם מתקיים. והנשבע לשקר, אותו צרור עולה ומסתלק, ורואה שהוא שוא, ואז העולם מתמוטט, ורוצה לחזור ובהוה. שאין העולם מתקיים, אלא על שמו החתום באמת. ועל זה כתוב (שמות ב) לא תשא את שם פתוב (שמות ב) לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רבי חזקיה אומר, מקום כל העולם פלו, היא נקודה אחת, אשר עליה עומד הכל. והפכוד אינו ברוך אלא ממקומו, שפיתוב (יחזקאל א) ברוך פכוד ה' ממקומו.

מה זה ועמודיה יתפלצון (איוב ט)? רבי פרחיא אומר, אלו העמודים התומכים היסוד, וקיומו של העולם עליהם. וכמה הם? ז', שפיתוב (משלי ט) חצבה עמודיה שבעה. היסוד של אותם

היבשה. כיון שראו המים היבשה, היו עולים ונגבהים לכסותה כבראשונה, עד שגער בהם הקדוש ברוך הוא ונסו, דכתיב (תהלים קד ז) מן גערתך ינוסון.

ואף על פי שהיו נסים, לא היו משתככים. מאי טעמא. מפני שהיו מכסים עליה בתחילה, ועכשו נסים מפניה. מה עשה הקדוש ברוך הוא. נטל כמין צרור של חרש, וחקק בו שמו של ע"ב שמות, והשליף לתוך המים, ועמדו מיד, ונשתככו.

ובאיזה מקום עמדו. בציון. דכתיב, (שם ב) מציון מכלל יופי, זה שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשהארץ מתמוטטת, אינה מתמוטטת אלא ממקום זה, שהוא מקום העולם.

רבי פדת אומר, הנשבע באמת בשמו של הקדוש ברוך הוא, צרור זה שחתום בו שמו, מסתלק למעלה בחדוה, ומתקיים בו, והעולם מתקיים. והנשבע לשקר, אותו צרור עולה ומסתלק, ורואה שהוא שוא, ואז העולם מתמוטט, ורוצה לחזור ובהוה. שאין העולם מתקיים, אלא על שמו החתום באמת. ועל דא כתיב, (שמות ב) לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא.

רבי חזקיה אומר, מקום כל העולם פלו, היא נקודה אחת, אשר עליה עומד הכל. והפכוד אינו ברוך אלא ממקומו. דכתיב, (יחזקאל א) ברוך פכוד ה' ממקומו.

מאי ועמודיה יתפלצון. רבי פרחיא אומר, אלו עמודים סמכין יסודא, וקיומא דעלמא עלייהו. וכמה אינון. שבעה. דכתיב, (משלי ט א) חצבה עמודיה שבעה. יסוד דאינון סמכין, צדיק אחד. דכתיב, (שם י כה) וצדיק יסוד

התומכים צדיק אחד, שכתוב (שם) וצדיק יסוד עולם. עמוד לא כתוב, אלא יסוד, היסוד שהכל עומדים עליו.

בנגד זה שבעה רקיעים הם, ושבעה כוכבים רצים וחוזרים הם. שבע ארצות. שבעה ימים. שבעה תהומות. וכלם תלויים במאמר ההוא, שנאמר הבונה מעלות. הם שבעה ספירות, מעלות גדולות, עמודים חקוקים בשמו הגדול, וכלם תלויים במאמר אחד, והם העליונים.

ושבע ארצות קדושות שמזדווגין עמהן. ולא אית בהון פירווא. שנאמר, (בראשית א ה) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. יום שני, יום שלישי. יום רביעי. יום חמישי. יום ששתי ימים עשה ה'.

ובנגדם שבעה עמודים חקוקים, שהם תלויים בשמים. והם שנים עשר שבטים, שהם תלויים במדת יעקב הנקרא שמים, שנאמר (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים מכוון שבתך, וכתוב (דברים י) שמע ישראל וגו'.

רבי רחומאי אומר, השבעה העליונים הם שמו של הקדוש ברוך הוא. (עמוס ט) ואגדתו - מה זה אגדתו? הם שבע מעלות למטה מהם, שעומדים על העולם ומנהיגים אותו. על ארץ - זו ארץ התחתונה. יסדה - זו ארץ העליונה הנקראת בינה, והיא תלויה בחכמה. ומה הוא? תבל, שנאמר (ירמיה יב ח) מכין תבל בחכמתו.

הקורא למי הים, (עמוס ט ו) ים אחד, והם שבעה. רבי פרוספדאי אומר, הלא ים אחד בעולם הוא? אמר רבי רחומאי, ימים פתוב, שכתוב ולמקוה הים קרא ימים.

עולם. עמוד לא כתיב, אלא יסוד, יסודא דכולא קיימין עליה.

בנגד זה, שבעה רקיעין הן. ושבעה פוכבים רצין וחוזרין הן. שבעה ארצות. שבעה ימים. שבעה תהומות. וכולם תלויים במאמר ההוא. שנאמר, (עמוס ט ו) הבונה מעלות. הם שבעה ספירות, מעלות גדולות, עמודים חקוקים בשמו הגדול, וכלם תלויים במאמר אחד, והם שמים העליונים.

ושבע ארצות קדושות, שמזדווגין עמהן. ולא אית בהון פירווא. שנאמר, (בראשית א ה) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. יום שני, יום שלישי. יום רביעי. יום חמישי. יום ששתי ימים עשה ה'.

ובנגדם שבעה עמודים חקוקים, שהם תלויים בשמים. ואינון שני עשר שבטים, דאינון (דף צג ע"ב) תלויין במדת יעקב, הנקרא שמים. שנאמר, (מ"א ח לט) ואתה תשמע השמים מכוון שבתך, וכתיב (דברים ו ד) שמע ישראל וגו'. רבי רחומאי אומר, השבעה העליונים, הם שמו של הקדוש ברוך הוא. ואגדתו, מאי אגדתו. הם שבע מעלות למטה מהם, שעומדים על העולם, ומנהיגים אותו. על ארץ, זו ארץ התחתונה. יסדה, זו ארץ העליונה הנקראת בינה, והיא תלויה בחכמה. ומאי איהו, תבל. שנאמר, (ירמיה יב ח) מכין תבל בחכמתו.

הקורא למי הים, (עמוס ט ו) ים אחד, והן שבעה. רבי פרוספדאי אומר, הלא ים אחד בעולם הוא. אמר רבי רחומאי, ימים פתיב. דכתיב, (בראשית א י) ולמקוה הים קרא ימים. וכולן נכנסין לים הגדול, והם שבעה, וכלם

וְכַלֵּם נִכְנָסִים לַיָּם הַגָּדוֹל, וְהֵם שָׁבְעָה, וְכַלֵּם נִכְנָסִים בּוֹ, זֶה לַמַּטֵּה מְזֵה, עַד הַתְּהוֹם, עַד שֶׁתִּמְצָא יָם הַגָּדוֹל שֶׁבְּעָה זֶה עַל זֶה, וְכַלֵּם תְּלוּיִם בְּמֵאֵמַר אֶחָד. אָמַר רַבִּי שְׁמֵלָאִי, אֵימְתִי הָעוֹלָם מִתְמוּטָט. בְּשָׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיט וְרוֹאֶה בּוֹ. שְׁנֵאֵמַר, (תהלים יד ב) ה' מִשְׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם וּגּוֹ'.

רַבִּי נְהוֹרָאִי וְרַבִּי יִצְחָק קָמוּ בְּנֵהוֹרָא, כַּד נְהַר יִמְמָא, לְמִיּהָ בְּאוּרְחָא. עַד לֹא נִפְקִי, זָקָף עֵינֹוהִי רַבִּי נְהוֹרָאִי, חָמָא בְּכוּכְבֵּי בִקְר דְקָא מְרַתְתִּי. אָמַר לִיה ר' יִצְחָק, חַזִּי אֵינּוֹן פּוּכְבֵּיא דְקָא מְרַתְתִּי בְּדַחִילָא דְמַרְיָהוֹן, הַשְׁתָּא מְטִי זְמַנִּיּהוּ לְזַמְרָא.

בְּגִין, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי אֱלֹהִים, קָיִימוּ עַלְיֵיהּ. וְכַד מְסִימוּ שְׁאָר חַיִּילִין דְקָא מְשַׁבְּחִין בְּלִילְיָא, אֵינּוֹן בְּנֵי אֱלֹהִים תּוֹקְעִין תְּרוּעָה, וּמִתְפַּנְסִין כָּל מְשַׁרְיִין דְשִׁלְטִין בְּלִילְיָא לְאַתְרֵיהּ.

בְּדִין אֵינּוֹן פּוּכְבֵּיא דְשִׁלְטִין בִּימְמָא, בְּצַפְרָא, מְרַתְתִּין וְדַחֲלִי וְסַלְקִי שִׁירְתָּא. וְהַשְׁתָּא מְטָא זְמַנִּיּהוּ, לְשַׁבְּחָא לְמַרְיָהוּ, בְּזַמְנָא דָּא דְשִׁמְעִין הִיא תְּרוּעָה. דְכְתִיב, (איוב לח ז) בְּרִן יַחַד פּוּכְבֵּי בְקָר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

אֶקְדִּימוּ וְאֶזְלוּ, וְהוּהוּ נְהִיר יִמְמָא. כַּד נִפְקִי שְׁמֵשׁא וְאַתְגְּלִי לְעֵלְמָא, אָמַר לִיה רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי נְהוֹרָאִי, תְּוֹהֵנָּא כַּד אֶסְתַּפְּלִנָּא בְּשִׁמְשָׁא, דְכִי נִפְקִי, נִפְיָא סוּמְקָא, וְלִבְתַּר הָכִי אַתְהֵדֵר חוּרָא. אַמְאִי.

וְדָאִי אֶדְפְּרָנָא מְלָה, דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן שָׁלוֹם, אָמַר רַבִּי יִצְחָק בֶּן יְהוּדָא, שְׁמֵשׁא כַּד נִפְיָא, נִפְיָא בְּתוֹקְפָא, כְּגַבְר תְּקִיף. וּבְקַע תְּלִיסַר מְשִׁקּוּפֵי חַלּוּנֵי דְרִקִיעָא. וְלִית בְּכָל אֵינּוֹן פּוּכְבֵּי שְׁמֵיָא וּמְזִלֵי דְאֵיקְרִי וְהַמְזֹלוֹת שְׁנַקְרָא גְבוּר, פֶּרַט

וְכַלֵּם נִכְנָסִים בּוֹ, זֶה לַמַּטֵּה מְזֵה, עַד הַתְּהוֹם, עַד שֶׁתִּמְצָא יָם הַגָּדוֹל שֶׁבְּעָה זֶה עַל זֶה, וְכַלֵּם תְּלוּיִם בְּמֵאֵמַר אֶחָד.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵלָאִי, אֵימְתִי הָעוֹלָם מִתְמוּטָט. בְּשָׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבִיט וְרוֹאֶה בּוֹ. שְׁנֵאֵמַר, (תהלים יד ב) ה' מִשְׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם וּגּוֹ'.

רַבִּי נְהוֹרָאִי וְרַבִּי יִצְחָק קָמוּ בְּנֵהוֹרָא, כַּד נְהַר יִמְמָא, לְמִיּהָ בְּאוּרְחָא. עַד לֹא נִפְקִי, זָקָף עֵינֹוהִי רַבִּי נְהוֹרָאִי, חָמָא בְּכוּכְבֵּי בִקְר דְקָא מְרַתְתִּי. אָמַר לִיה ר' יִצְחָק, חַזִּי אֵינּוֹן פּוּכְבֵּיא דְקָא מְרַתְתִּי בְּדַחִילָא דְמַרְיָהוֹן, הַשְׁתָּא מְטִי זְמַנִּיּהוּ לְזַמְרָא.

בְּגִין, דְּאֵינּוֹן בְּנֵי אֱלֹהִים, קָיִימוּ עַלְיֵיהּ. וְכַד מְסִימוּ שְׁאָר חַיִּילִין דְקָא מְשַׁבְּחִין בְּלִילְיָא, אֵינּוֹן בְּנֵי אֱלֹהִים תּוֹקְעִין תְּרוּעָה, וּמִתְפַּנְסִין כָּל מְשַׁרְיִין דְשִׁלְטִין בְּלִילְיָא לְאַתְרֵיהּ.

בְּדִין אֵינּוֹן פּוּכְבֵּיא דְשִׁלְטִין בִּימְמָא, בְּצַפְרָא, מְרַתְתִּין וְדַחֲלִי וְסַלְקִי שִׁירְתָּא. וְהַשְׁתָּא מְטָא זְמַנִּיּהוּ, לְשַׁבְּחָא לְמַרְיָהוּ, בְּזַמְנָא דָּא דְשִׁמְעִין הִיא תְּרוּעָה. דְכְתִיב, (איוב לח ז) בְּרִן יַחַד פּוּכְבֵּי בְקָר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

אֶקְדִּימוּ וְאֶזְלוּ, וְהוּהוּ נְהִיר יִמְמָא. כַּד נִפְקִי שְׁמֵשׁא וְאַתְגְּלִי לְעֵלְמָא, אָמַר לִיה רַבִּי יִצְחָק לְרַבִּי נְהוֹרָאִי, תְּוֹהֵנָּא כַּד אֶסְתַּפְּלִנָּא בְּשִׁמְשָׁא, דְכִי נִפְקִי, נִפְיָא סוּמְקָא, וְלִבְתַּר הָכִי אַתְהֵדֵר חוּרָא. אַמְאִי.

וְדָאִי אֶדְפְּרָנָא מְלָה, דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן שָׁלוֹם, אָמַר רַבִּי יִצְחָק בֶּן יְהוּדָא, שְׁמֵשׁא כַּד נִפְיָא, נִפְיָא בְּתוֹקְפָא, כְּגַבְר תְּקִיף. וּבְקַע תְּלִיסַר מְשִׁקּוּפֵי חַלּוּנֵי דְרִקִיעָא.

וְלִית בְּכָל אֵינּוֹן פּוּכְבֵּי שְׁמֵיָא וּמְזִלֵי דְאֵיקְרִי